

де во вѣки съ васъ. Тѣмъ нѣща ище Господь
отъ васъ, а не докнчета, обоца, и злато.
Що е това сребро и злато въ Капищата ваши
предъ такива Богове на правини, които иматъ
потрека и ти като васъ отъ работите Великаго
Бога непознатого вамъ до сега?“ „Послѣк гово-
рихъ той за една страшна ебдѣшность, сирѣчь,
свѣршеніето на Гвѣта и приближеніето на едно
Нѣксно Царство; за воскресеніето на мртвѣите,
за което са даде на челоуѣцкѣте оубѣреніе чрезъ
воскресеніето на могѣщественното същество, то
естъ Хрїста, на когото вѣкрата проповѣдаваше.
И когато говориши той тако, шепнѣванїата на-
чѣха да са чѣатъ; а на мѣдрїцѣте; които бѣха
междѣ народа, наче да имъ спада мѣдростъ та.
Междѣ които мѣдрїцы са видѣше почѣмрен-
ното чело на стоическіа мѣдрецъ, и оукорител-
ныа смѣхъ на Киническіа, и на Впикѣрїана,
който не вѣрѣваше нити на Влїсеа*) нашъ,
и който излезе изъ сокранїето соеъ рѣчи оу-
корны. които са чѣха въ народа. Но сердца-
та на народа бѣха помѣстїни; защото тол
чѣжденецъ имаше таковъ гласъ и вїелѣпїе ка-

*) Влїсей са наричаше раа на Єлїните идо-
поклоннїцѣте. Я стоическїй, Киническїй, и
Впикѣрїическїй мѣдрїцы са наричаха различ-
ныте оєрїества тѣхни.